

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 10C/23/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117250502
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Káčerová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:6117250502.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I pred sudkyňou JUDr. Danou Káčerovou v právnej veci žalobkyne: Y. Z., B. J. XX.X.XXXX, X. V. X, XXX XX B. T. B. P. zastúpenej: JUDr. Martin Bicko, so sídlom Dukelská č. 972/7, 017 01 Považská Bystrica proti žalovanej: KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova č. 4, 816 23 Bratislava, zastúpenej: JUDr. Felix Neupauer, advokát, so sídlom Dvořákovo nábřežie 8/A, 811 02 Bratislava o zaplatenie sumy 11 511,20 € takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni sumu 11 511,20 € v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Súd žalobkyni vo vzťahu k žalovanej priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 24.11.2017 sa domáhala voči pôvodne žalovaným v prvom rade L. V. a voči žalovanej v žalobe označenej ako žalovanej v druhom rade, aby ich súd zaviazal spoločne a nerozdielne na zaplatenie 5,05 % ročného úroku z omeškania zo sumy 100 000 € odo dňa 14.08.2015 do dňa 23.11.2017 na tom skutkovom základe, že v konaní sp. zn. 7C/151/2008, ktoré bolo vedené Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom, bol žalobkyni priznaný nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 100 000 €, spôsobenej trestným činom žalovaného v prvom rade, ktorý bol poisťencom žalovanej v druhom rade, na zaplatenie ktorej boli žalovaní spoločne a nerozdielne zaviazaní právoplatným a vykonateľným rozsudkom.

Žalovaní si svoju povinnosť v zmysle právoplatného rozsudku nespĺnili v súdom určenej lehote. Žalobkyňa sa nároku na náhradu priznanej nemajetkovej ujmy domáhala v exekučnom konaní, avšak v exekučnom konaní pohľadávka voči žalovaným nebola úspešne ku dňu podania žaloby vymožená. Žalovaní sa dostali do omeškania so zaplatením priznanej nemajetkovej ujmy odo dňa 14.08.2015. Žalobkyňa pri podaní žaloby poukázala aj na argumentáciu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uvedenú v rozhodnutí zo dňa 14.3.2012 sp. zn. 6Cdo 185/2011, v zmysle ktorého povinnosť zaplatiť náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vzniká až na základe súdneho rozhodnutia, v ktorom je určená doba plnenia, až uplynutím takto určenej lehoty splnenia sa dlžník dostáva do omeškania.

Žalobkyňa si nárok voči žalovaným uplatnila s poukazom na ustanovenie § 137 písm. a) CSP v spojitosti s ustanovením § 517 Občianskeho zákona zákonníka.

Žalobkyňa spolu so žalobou súdu doručila rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 7C/151/2008-294 zo dňa 15. januára 2014, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6Co/810/2014-396 zo dňa 07.07.2015, ktorým bol rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom v celom rozsahu potvrdený.

2. Súd žalobe vyhovel vydaním platobného rozkazu sp. zn. 2Up/501/2017 dňa 25.4.2018, voči ktorému bol žalovanou, v čase doručovania platobného rozkazu v procesnom postavení žalovanej v druhom rade, doručený odpor. Žalovaná v odpore konštatovala, že platobný rozkaz v zmysle podanej žaloby nemal byť súdom vydaný, keďže žalobkyňa sa plnenia domáha voči žalovaným bez špecifikácie, či

ide o solidárnu zodpovednosť. Žalovaná konštatovala, že z právnej úpravy, ktorú treba aplikovať na prejednávajúcu vec a na vzájomný vzťah žalovaného v prvom rade a žalovanej v druhom rade nevyplýva, že by predmet konania nemohol byť prejednaný a rozhodnutý samostatne voči každému zo žalovaných. To znamená podľa žalovanej, že medzi žalovaným v prvom rade a žalovanou v druhom rade ide o pasívne spoločenstvo samostatných spoločníkov.

Žalovaný v prvom rade odpor nepodal, platobný rozkaz mu bol doručený dňa 10.5.2018.

3. Žalobkyňa súdu doručila písomné vyjadrenie k odporu, v ktorom uviedla, že žalovaní boli rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom obaja zaviazaní zaplatiť jej istinu spoločne a nerozdielne a teda zároveň im vyplýva povinnosť zaplatiť žalobkyni aj príslušenstvo žalovanej istiny spoločne a nerozdielne.

4. Súd uznesením č.k. 10C/23/2018-96 zo dňa 07.11.2018 vyzval žalovanú, aby súdu v lehote určenej doručila písomné vyjadrenie k obsahu vyjadrenia žalobkyne k odporu. Žalovaná súdu v určenej lehote písomné vyjadrenie k obsahu vyjadrenia žalobkyne k odporu nedoručila.

5. Súd vo veci určil termín pojednávania na deň 23.03.2022, ktorého sa zúčastnil právny zástupca žalobkyne, právny zástupca žalovanej sa na pojednávanie nedostavil, svoju neprítomnosť ospravedlnil písomným podaním doručeným súdu dňa 22.03.2022. Právny zástupca žalovanej v písomnom ospravedlnení z neúčasti na pojednávaní zároveň uviedol, že súhlasí, aby súd konal a rozhodol v neprítomnosti žalovanej. Právny zástupca žalovanej zároveň uviedol v písomnom ospravedlnení, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania vo veci.

6. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní zotrval na skutkových a právnych argumentoch uvedených v žalobe. Žiadal, aby súd žalovanú zaviazal na zaplatenie sumy vo výške 11 511,20 € z dôvodu, že žalovaná si nespĺnila svoju povinnosť v zmysle právoplatného rozsudku Okresného súdu Nové Mesto č. k. 7C/151/2008-294 zo dňa 05. 1. 2014, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 13.08.2015. Žalovaná bola rozsudkom zaviazaná zaplatiť žalobkyni, ktorá v konaní vedenom Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom vystupovala v procesnom postavení žalobkyne v treťom rade, nemajetkovú ujmu v sume 100 000 €, v lehote súdom určenej. Žalovaná si svoju povinnosť, ako poisťovateľ, v zmysle ustanovenia § 15 zákona č. 381/2001 Z.z. nespĺnila za žalovaného L. V., ktorý v konaní vedenom Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom bol žalovaným v prvom rade, ktorý bol prevádzkovateľ motorového vozidla, ktoré povinne zmluvne poistené bolo u žalovanej a ktorým motorovým vozidlom došlo k škodovej udalosti, na základe ktorej bolo zasiahnuté do osobnostných práv okrem iných žalobcov, aj do osobnostných práv žalobkyne, ktorá tak ako súd už uviedol vyššie, bola v procesnom postavení žalobkyne treťom rade. Žalobkyni tak vznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 11 511,20 € z priznanej nemajetkovej ujmy 100 000 € za žalované obdobie, ktorá suma predstavuje úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 100 000 € odo dňa 14.8.2015 do 23.11.2017 (do podania žaloby).

7. Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č.381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi 20) a je povinný tento nárok preukázať.

Podľa ustanovenia § 517 ods.1, veta prvá Občianskeho zákonníka / ďalej OZ / dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní.

Podľa ustanovenia §517 ods.2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

8. Na základe zisteného skutkového stavu súd mal za preukázané, že žalovaná bola právoplatným a vykonateľným rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, čiastočne zmeneným rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne čo do spôsobu žalovaných, zaplatiť žalobkyni priznaný nárok na náhradu nemajetkovej ujmy zaviazaná samostatne spolu s pôvodne žalovaným v prvom rade L. V., poisteným žalovanou, na zaplatenie nemajetkovej ujmy v prospech žalobkyne vo výške 100 000 €.

Žalovaní si povinnosť zaplatiť žalobkyni priznaný nárok titulom nemajetkovej ujmy nespĺnili. Svojim peňažným plnením sa dostali do omeškania, rozsudok v zmysle, ktorého boli povinní žalobkyni zaplatiť nemajetkovú ujmu bol vykonateľný dňom 13.08.2015. Po tomto dni sa žalovaná, ako poisťovateľ, dostala do omeškania so zaplatením priznaného peňažného plnenia v prospech žalobkyne. Žalobkyni tak vznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania z priznanej sumy 100 000 € vo výške 5,05 % ročne odo dňa 14.08.2015 do zaplatenia, no žalobkyňa si svoj nárok na náhradu úroku z omeškania z priznaného peňažného plnenia uplatnila len do dňa podania žaloby - za obdobie odo dňa 14.08.2015 do dňa 23.11.2017, v celkovej sume 11 511,20 €. Žalovaná v konaní nenamietala výšku uplatneného peňažného nároku žalobkyňou a taktiež nenamietala rozhodné obdobie, za ktoré si žalobkyňa nárok uplatnila.

Súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý vo svojom rozsudku zo dňa 14. 3. 2012, sp. zn. 6 Cdo 185/2011 uviedol, že povinnosť zaplatiť náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vzniká až na základe súdneho rozhodnutia, v ktorom je určená doba plnenia, až uplynutím takto určenej lehoty splnenia sa dlžník dostáva do omeškania.

Súd na základe vykonaného dokazovania žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalovanú v zmysle citovaného ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., s poukazom na citované ustanovenia §517 Občianskeho zákonníka, zaviazal na zaplatenie úroku z omeškania z priznaného peňažného nároku žalobkyni Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom, ktorý právoplatným a vykonateľným rozsudkom zaviazal žalovanú na zaplatenie nemajetkovej ujmy v prospech žalobkyni. Je nesporné, že žalovaná, ako poisťovateľ, za poisteného L. V. žalobkyni riadne a včas nezaplatila priznanú sumu titulom náhrady nemajetkovej ujmy a preto sa s týmto peňažným plnením dostala do omeškania.

9. Podľa ustanovenia § 218 ods.1 CSP obsah rozhodnutia vo veci samej vysloví súd vo výroku rozsudku. Vo výroku súd rozhodne tiež o nároku na náhradu trov konania, ak sa o ňom nerozhoduje samostatne. Podľa ustanovenia § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa ustanovenia § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa ustanovenia §262 ods.2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

10. Súd priznal žalobkyni vo vzťahu k žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu sto percent z dôvodu, že žalobkyňa v konaní mala úspech v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

P o u č e n i e : proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I, písomne v dvoch vyhoveniach. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh)/ § 363 CSP/.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania/§ 364 CSP/.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci/ § 365 ods.1 CSP/.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej /§ 365 ods.2 CSP/.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania/§ 365 ods.3 CSP/.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie/ § 366 CSP/
Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh
na vykonanie exekúcie.

V Bratislave, dňa 23.3.2022